

Sv. Juliana Falconieri, O.S.M., panna

18. júna 2023 ✙ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Sv. Juliana sa narodila roku 1270 v meste Florencia v Taliansku. Jej otec sa volal Chiarissimo, matka Riguardata. Otec dlhší čas obchodoval s oblečením a vďaka tomu sa stal bohatým mužom. Bol tiež bratom sv.

Alessia, ktorý spolu so sv. Filipom Beniciom a ďalšími založil rád servitov – Rád služobníkov Máriiných (lat. Ordo servorum Mariae, O.S.M.).

Chiarissimo žil až do vysokého veku veľmi svetsky a len okolo roku 1263 sa sv. Alessiovi podarilo svojho brata obrátiť na cestu kresťanských cností. Ten cestoval potom ku pápežovi Urbanovi IV. a vyprosil si od neho po skrúšenom pokání odpustenie hriechov. A odvtedy žil tento bohatý muž veľmi nábožne. Matka sv. Juliany, Riguardata, bola veľmi nábožná a šlachetná. Manželia nemali až do vysokej staroby žiadne dieťa. Aby dosiahli milosť u Boha, dali vystavať vo Florencii kostol k úcte zvestovania Panny Márie a Boh ich potešil v neskorej starobe dcérou Julianou.

Prvé slová, ktoré Juliana vyslovila, boli: «Ježiš a Mária». Už v útlom detstve poznala, že najväčším nešťastím na svete je hriech a preto malá Juliana žila veľmi nábožne. Sv. Alessio, ktorý ju vychovával, povedal raz svojej švagrinej Riguardate: «Neprodila si dievča, ale anjela.»

Obraz siedmich zakladateľov rádu servitov

zdroj: wikimedia commons

Starostlivá matka učila ju tiež ručným prácam. Ale Juliana ihlu odkladala, namiesto toho stavala si oltárik, čítala pri nich nábožné knihy a prespevovala piesne k úcte Panny Márie. Matka ju napomínala, aby sa cvičila aj v ručných prácach, inak že sa nevydá. Ona nato však takto odpovedala: «Mať moja, dúfam, že sa o mňa Matka Božia až bude treba, postará.» A dobrá matka nechala ju na pokoji.

Po otcovej smrti požiadal bohatý Falco krásou ducha a tela prekvitajúcu pannu Julianu za manželku. Matka sa tomu veľmi tešila a rodina bola presvedčená, že týmto manželstvom sa stane mocnejšou a ešte slávnejšou. Inak však premýšľala Juliana. Jej myšlienky už boli usporiadané jej vychovávateľom sv. Alessiom

a jej rozhodnutie pevné – chcela vstúpiť do služby Božej. Márne boli slová jej starostlivej matky a ctižiadostivých členov rodiny, Juliana nedbala na názor vonkajšieho sveta: zložila sľub, že sa zrieka sveta a Bohu celkom obetuje.

Keď to jej strýko sv. Alessio a sv. Filip Benicius počuli, boli celí bez seba od radosti. Roku 1284 prosil Filip Benicius v zhromaždení rádu servitov, aby pätnásťročná Juliana mohla byť prijatá do rádu. Hoci bola veľmi mladá, prejavovala takú svätú vážnosť, že bola považovaná za staršiu a v duševnej dokonalosti dosiahla obzvlášť vysoký stupeň. Po príprave jej sv. Filip odovzdal slávnostným spôsobom rúcho rádu: čierny plášť, dlhé rúcho, pás a závoj. A keď bola obliekaná, položil jej na hlavu korunu, podal do ruky knihu a sviecu. Pri odovzdávaní týchto vecí napomínal ju sv. Filip oduševnene. A tak sa Juliana stala novickou rádu servitiiek, nazvaných mantellatky. Do matkinej smrti prebývala Juliana v rodičovskom dome a svedomito plnila povinnosti svojho rádu.

Socha sv. Juliany Falconieri v Bazilike sv. Petra v Ríme

Roku 1285 zložila do rúk sv. Filipa Benicia slávnostný sľub. Od tohto času venovala dni a noci sv. cvičeniam, modlitbám a nadšeným rozjímaniam. Pred každou modlitbou predpísaných hodínok pomodlila sa vždy modlitbu «Zdravas Mária» a pri konci pieseň «Salve Regina», ako ju to strýko, sv. Alessio, naučil. Smrť sv. Filipa, jej duchovného otca, veľmi dojala citlivé srdce zbožnej panny. Jej príkladný a nábožný život nasledovali zakrátko mnohé vznešené panny vo Florencii. To pohlo šiesteho generála, predstaveného rádu servitov, otca Andreu da Faenzu, aby roku 1304 potvrdil Julianou založený tretí rád servitov.

Juliana bola vyvolená za priorku a predpísala svojmu rádu pravidlá života, ktoré potvrdil pápež Martin IV. Povoláním rádu bolo starať sa o chorých, ako aj konať iné skutky kresťanskej lásky. Juliana, ako zakladateľka tohto rádu, príkladne si plnila svoje povinnosti. Žila pritom veľmi prísne. V stredu a piatok nepožívala nič, v sobotu iba chlieb a vodu; v ostatné dni len veľmi málo jedávala, až sa sestry čudovali, čím sa udržiava pri živote. Spávala na holej zemi a okolo bedier si ovinovala železnú reťaz. Trikrát v týždni prijímala Božie Telo.

Takto prísne žila sv. Juliana až do vysokého veku.

Zdroj: wikimedia commons

Keď mala sedemdesiat rokov, bol jej žalúdok taký oslabený, že už nedokázal prijímať okrem trochy vína s vodou nič. Sotva dokázala prijať Telo Božie. A nad tým veľmi smútila. Spovedný otec jej preto radil, aby prijímala aspoň duševným spôsobom a síce pohľadom na Najsvätejšiu sviatosť oltárnu. Keď cítila, že sa blíži jej posledná hodina, prosila kňaza, aby Božie Telo nechal v jej izbičke, aby sa mu mohla klaňať. Keď jej žiadosť vyplnil, zahorela jej bledá tvár ohnivou láskou k Bohu; a prosila, aby korporál (posvätená šatôčka, na ktorej Božie Telo s kalichom stáva) na jej hruď prestrel a svätú hostiu nad srdcom položil. Jej tvár sa rozžiarila nebeskou radosťou, keď si tu zrazu vzdychla: «Ó môj sladký Ježiš!» Posvätená hostia v tej chvíli zmizla – nikde ju nemohli nájsť. A sv. Juliana tíško usnula v Pánu. To stalo sa 19. júna roku 1341.

Sv. Juliana sa vyobrazuje v rúchu mníšok servitiiek, na prsiach s krížom v kruhu, ktorý má podobu sv. hostie.

Sv. Juliana s ľaliou a Sv. písmom v rukách

zdroj: wikimedia commons

Poučenie

Svätá Juliana sa zriekla sveta a žila len svojou láskou k Ježišovi Kristovi. Snažila sa aj v kláštore a v samote tak žiť, aby jej zmysly svetský duch neovládal. Strážila každý vplyv na svoje srdca a myseľ a usilovala sa ich potlačiť ustavičnými pôstami a neúnavnými modlitbami. Mnohé tisíce ľudí plávajú s prúdom tohto sveta, užívajú si pôžitky, rozkoše, hoci im často svedomie šepká slová sv. Petra (1Pt 4,18): «A ak sa spravodlivý ťažko zachráni, kde sa podeje bezbožný a hriešnik?» Ako len žiarila tvár umierajúcej sv. Juliany nekonečnou láskou, keď kňaz položil sv. Telo Kristovo na jej srdce! Láska Ježiša Krista bola jej najväčším pokladom, najväčšou radosťou.

Milý kresťan, opýtaj sa sv. Juliany, aký cit prechováva pre veci tohto sveta; pros ju vo svojich pochybnostiach o radu: Čo ti odpovie? S poľutovaním pozerá na teba, keď vidí, ako usilovne sa zháňaš po pozemských statkoch, pôžitkoch a dôstojnostiach, ktoré budeš musieť pri smrti opustiť. Drahý kresťan, neviaž svoje srdce k zemi; pozdvihuj ho k nebu, pre ktoré si stvorený! A spojený budeš tak pri svojej smrti s Ježišom Kristom v láske, rovnako ako zomierajúca sv. Juliana.

Modlitba

Ó Bože, ktorý si svätú Julianu, Svoju pannu v poslednej hodine divotvorným spôsobom Telom a Krvou Svojho jednorodeného Syna nasýtiť ráčil, vyslyš naše pokorné prosby, žeby sme aj my na jej príhovor v smrteľnom boji Najsvätejšou sviatosťou posilnení a občerstvení do nebeského kráľovstva prísť mohli. Skrze Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho. Amen

-mip-

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-juliana-panna/>